

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Τὸ κατηραμένον νομοσχέδιον — ὅπως τὸ ὠνόμασεν ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως — ἐψηφίσθη. Ἦρχισεν ὀλίγον τραγικῶς καὶ κατέληξε νὰ ψηφισθῇ εἰς δεκαοκτῶρον συνεδρίασιν καθ' ἣν τὰ τρία τέταρτα τῶν βουλευτῶν ἐκοιμῶντο εἴτε εἰς τὰ ἰδῶλια τῆς αἰθούσης, εἴτε εἰς τὰ ἀνάκλιντρα τῶν παρκακλειμένων δωματίων, τὸ δὲ ἕτερον τέταρτον ἔψηνε κάσταννα, ἔπινε σαλέπι, ἔτρωγε κουλούρας καὶ ἔλεγε παρμύθια. Μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν ἐτράπησαν οἱ κακμηκότες πατέρες τοῦ ἔθνους εἰς τὰ γαλακτοπωλεῖα καὶ ἀπηνῶς ἐπετέθησαν κατὰ τῶν ξεροψημένων καὶ ζεστῶν λουκουμάδων.

Διαρκούσης τῆς λουκουμαδοφαγίας, εἰς βουλευτῆς ἀντιπολιτευόμενος :

— Τὸν μεγαλείτερο λουκουμὰ αὐτὴν τὴν ὥρα τὸν τρώγει ὁ Σπάρταλης.

✱

Κάτω τὰ ὠρολόγια εἰς τὸ μέλλον ! Ἀπὸ τοῦδε τὰ χρονικὰ σημεῖα θὰ λαμβάνωνται ἐκ τοῦ βίου τοῦ κ. Δηλιγιάννη. Αὐτὸ προσπαθεῖ νὰ καθιερώσῃ ἡ Πρωία θέλουσα οἶονεῖ νὰ καταρρίψῃ τὴν κυριαρχίαν τῆς Ὁρας. Εἶνε δύο ἡμέραι τῶρα κατὰ τῆς ὁποίας ἐν τῷ ἐπισήμῳ ὀργάνῳ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀναγράφεται ὅτι « ἡ συνεδρίασις ἐξακολουθεῖ καθ' ἣν ὥραν γεύεται ὁ ἀρχηγός... » « Ὁ ἡγέτης τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐγεύετο ἐν τῷ παρκακλειμένῳ δωματίῳ, ὅτε ἡγέρθη ζήτημα ἀπαρτίας... » κτλ. Εὐτυχῶς τὸ πρᾶγμα περιωρίσθη μέχρι τῆς γεύσεως τοῦ κ. Δηλιγιάννη καὶ δὲν ἔφθασεν εἰς ἄλλας πράξεις αὐτοῦ ἥκιστα ἐνθαρρυντικὰς διὰ τὰ ὀσφρητήρια ὄργανα, ἄλλως ἕκαστος δύναται νὰ φαντασθῇ τί ἤθελε συμβῇ μὲ τὸ νῖον αὐτὸ χρονόμετρον μετὰ τὰ τόσα γεύματα, καὶ μάλιστα εἰς ἡσάν ἐκ λαχάνων.

✱

Τέλος πάντων πρέπει νὰ ὁρισθῇ σαφῶς τίνα ἐννοεῖ ὁ κκνονισμὸς παρακείμενα δωματία. Ἐὰν εἶνε βουλευτῆς τις, φέρ' εἰπεῖν, εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῆς Βουλῆς πρέπει νὰ θεωρηθῇ παρών; Αὐτὸ πρέπει νὰ λυθῇ, διότι πκρέστημεν αὐτόπται μάρτυρες τῆς ἐπομένης σκηνῆς :

Εἰς τῶν κλητῆρων τῆς Βουλῆς σπεύδει ὀπισθεν βουλευτοῦ εἰσελθόντος εἰς τὰ παρακείμενα... οὐρητήρια. Ὁ κλητὴρ δὲν δύναται βεβαίως νὰ εἰσέλθῃ, ἀλλὰ καὶ δὲν θέλει νὰ παραμελήσῃ καὶ τὴν ἀνατεθείσαν αὐτῷ ἐντολήν· ἔξωθεν λοιπὸν ἀπευθύνει τὸν λόγον καὶ παρακαλεῖ τὸν κ. ἀντιπρόσωπον, ὀσφραίνόμενον ὅλην ἐκείνην τὴν δυσωδίαν, ἥτις μόνον εἰς κοινοβούλιον ἐλληνικὸν δύναται νὰ εἶνε ἀνεκτὴ, νὰ εἰσέλθῃ ταχέως εἰς τὴν αἴθουσαν, διότι ἐκφωνεῖται τὸ ὄνομα τοῦ.

Καὶ ὁ κ. Βουλευτὴς ἐκ τῶν ἀδύτων :

— Εἰπέ, ὅτι εἶμαι εἰς τὰ παρακείμενα δωματία.

✱

Καὶ μία εὐλογος, νομίζομεν, ἐρώτησις :

Τὸ ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ Βουλευτηρίου δωματίον τοῦ κ. Φιλήμονος εἶνε παρακείμενον ;

✱

Ὅλη ἡ κωλυσιεργία κατέληξεν εἰς τὸ νὰ ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον τοῦ Σπάρταλη καὶ νὰ ἐκδώσῃ ὁ « Σύλλογος » ἐν παράρτημα πένθιμον.

Διαβάτης φωνάζων μικρὸν ἐφημεριδοπώλην διὰ νὰ ἀγοράσῃ τὸ παράρτημα :

— Βρὲ, γικτί ἔχει πένθος ;

— Γιατί ὁ Τρικούπης πέθανε τὴν ἀντιπολίτεψι.

✱

Καὶ δὲν εἶχε ἄδικον ὁ μικρὸς ὀξύφωνος διαλαλητὴς τῶν ἐφημερίδων, ἀφοῦ ἡ ἀντιπολίτευσις ἔχει τὸ ἀτύχημα νὰ διευθύνηται ἀπὸ τὸν μωρὸν αὐτόν, ὅστις καθήκον του θεωρεῖ ἀνερχόμενος τὸ βῆμα νὰ βλέπῃ ἐν ὄνειρον, νὰ φαντάζεται μίαν μηχανογραφίαν καὶ νὰ ὑβρίζῃ τὸν τύπον τῆς πατρίδος του, ὁ ὁποῖος εἴτε σοβαρῶς, εἴτε πικρῶς ζητεῖ νὰ τὸν φέρῃ εἰς τὴν ἀληθῆ ὁδὸν τοῦ καθήκοντος. Ἐὰν ἡ παρεία του ἦτο διάφορος τῆς σημερινῆς, εἰς σοβαρῶς ἐπελαμβάνετο τῶν ζητημάτων καὶ εἰς δὲν κτέφευγεν εἰς δῆθεν πολιτικὰ τεχνάσματα ἐν σώματι ὁ τύπος θὰ ἦτο ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ ἡ θέσις του θὰ ἦτο ἄλλη, ἐνφ' ὧρα κατήντησεν ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως... γιὰ τὸν τύπον.

✱

Ἀπὸ τὴν Βουλὴν ἄς ματαπηδήσωμεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ἐν τῷ ὁποίῳ συμβαίνουσι σκηναὶ ἀληθῶς δυνάμεναι νὰ ἐπισκιάσωσι τὰς ραβδομαχίας καὶ ἄλλας ἀπρεπείας, αἵτινες τελοῦνται εἰς τὰ τελευταῖα καπηλεῖα. Προκειμένου εἰς ὑφηγητῆς νὰ ὁμιλήσῃ περὶ τοῦ καθηγητοῦ Τσελλέρου ὑψώθησαν ράβδοι ἀπήστραψαν κάμκι καὶ περιστροφὰ καὶ ἡ ὁμιλία ἐματαιώθη. Πέπρωται « τὸ φλογερὸ αὐτὸ κάμινι » ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν νὰ μᾶς ἐπιδεικνύῃ ἀπελπιστικὴν τὴν κατὰστασίν του καὶ ὅτι δὲν ἔχει νὰ πικρυσιάσῃ εἰς τὸ μέλλον εἰμὴ τοῖβ.λα.

✱

Ὑπὸ τινος μικρᾶς ἐφημερίδος τῆς πρωτεύουσας πῶς νομίζετε, ὅτι ἀνεγράφη ἡ εἰδησις αὕτη ; Ἀκούσατε :

« Ὁ ὑφηγητὴς κ. Εὐαγγελίδης ἐπρόκειτο νὰ ὁμιλήσῃ περὶ τοῦ κ. Τσίλλερ ἀλλὰ... »

Βεβαίως ἡ συνάδελφος ἐννοεῖ τὸν πκρ' ἡμῖν ἔγκριτον ἀρχιτέκτονα.

Ἄξιος

* ΟΙ ΚΑΙΡΟΙ *

Σήμερον ἐπανέρχεται πάλιν ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ ὀρίζοντος ὄργανον γνωστὸν τῆς ἐλληνικῆς δημοσιογραφίας, οὗ τὸ ὄνομα ὑπενθυμίζει μίαν περίεργον σελίδα τῆς συγχρόνου πολιτικῆς ἱστορίας τῆς Ἑλλάδος. « ΟΙ ΚΑΙΡΟΙ » ἐφημερίς πολιτικὴ καὶ κοινωνικὴ ἐκδίδεται αὐθις γραφομένη ὑπὸ τοῦ ἀρχικοῦ συντάκτου αὐτῆς, τοῦ γλαφυροῦ, τοῦ νευρώδους καὶ ἐμπείρου δημοσιογράφου κ. Κανελλίδου. Ἡ ἐμπειρία, ἡ ποικιλία τῶν γνώσεων, ἡ δεξιότης καὶ ἡ διαύγεια τῶν ἰδεῶν τοῦ ἐν λόγῳ φίλου δημοσιογράφου εἶνε ἀρκούντως γνωστὰ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν κοινόν, ὅπως μὴ ὑπάρχῃ ἀνάγκη συστάσεως αὐτοῦ. Πιστεύομεν δὲ, ὅτι εἰς τὰ πασίγνωστα καὶ λίαν ἐκτιμώμενα ταῦτα προσόντα τοῦ κ. Κανελλίδου, προστίθεται ἤδη καὶ ἡ μετριοπάθεια ἐκείνη περὶ τὴν ἐκφρασιν, ἥτις εἶνε πάντοτε ἀπόδειξις δυνάμεως.